

Inspraak vereniging Maarn Maarsbergen Natuurlijk
Raadsvergadering Beeld- en oordeelvorming Bestuur en Middelen
Gemeentekantoor Doorn
20 februari 2017

Onderwerp; Procesplan Toekomstvisie

Geachte aanwezigen,

Ik sta voor u als voorzitter van de vereniging Maarn Maarsbergen Natuurlijk, als tuinconservator, vader van-, kind van- en vooral gewoon als medemens. Vanuit mijn werk neem ik dagelijks net als u beslissingen aan de hand van een toekomstvisie.

Zonder waardering geen visie! Maar hoe is het mogelijk alle facetten van een plek en maatschappij te inventariseren en te waarderen?

Onze vereniging zet zich in voor het behoud van natuur.

Natuur waarderen is lastig meetbaar, het is vooral vatbaar voor perceptie.

Nog steeds krijgen we een warm gevoel als we het over een ijsvogeltje hebben maar maken we ons over de kakkerlak en de pissebed wat minder druk. Je moeder zal je maar kakkerlak genoemd hebben...

Is natuur wel maakbaar? Hoewel we soms wel wat overmoedig zijn is in mijn beleving het scheppen van natuur voorbehoud aan de schepper.

Als mens zullen we moeten accepteren dat onze rol niet de rol van schepper is, we mogen deze aarde op een respectvolle manier gebruiken en voelen hopelijk de verplichting deze plek door te geven aan de komende generaties.

Zullen we afspreken dat we vanaf dit moment op een respectvolle manier met onszelf, elkaar en onze omgeving omgaan? Niet omdat het moet maar omdat we het zo willen! Zullen we afspreken dat we geen beslissingen nemen die "ten koste van..." deze respectvolle waarden gaan. Niet in het proces en niet in de uitvoering.

Wij zijn de maatschappij maar de Gemeente Utrechtse Heuvelrug is meer dan haar inwoners.

We hebben middelen nodig om onze manier van leven in stand te houden maar het doel heiligt niet altijd alle middelen.

We dienen ons mee te bewegen in het ritme van de ontwikkelingen maar we hoeven het ritme niet te bepalen.

We dienen daadkrachtig te zijn maar mogen hierbij toekomstige generaties niet met onze problemen opzadelen.

"Een gemeente die zichzelf kent met respect voor haar verleden, zorgvuldig is in het heden, verantwoordelijkheid voor haar toekomst en besef over haar cultureel erfgoed."

In een gemeente met een visie als deze wil ik graag wonen. Hierin voel ik mij gezien en hiermee voel ik me verbonden. Aan een gemeente met deze visie wil ik mijn steentje bijdragen omdat deze plek onderdeel zal zijn van wie ik ben.

Een visie als deze vraagt om eensgezindheid en standvastigheid. Deze gemeente zal doorlopend worden uitgedaagd door haar inwoners en zichzelf omdat we in een wereld leven waarin de angst en de onderbuik doorlopend geprikkeld worden. Dit vraagt om leiderschap en de kunst om fouten te durven maken. De kunst om compassie te tonen en verder te kijken dan het eigen belang.

Lang heb ik gedacht dat deze visie alleen zou kunnen bestaan op een plek zonder mensen. Vandaag sta ik hier voor een raad en college die verder durven kijken. Die misschien wel begrijpen waar dit over gaat. Die zich niet laten leiden door de angst van het onbekende of zich druk maken of de inzet wel gewaardeerd gaat worden met iets onnozels als een lintje. De waardering voor uw werk is zichtbaar in de ogen van een Syrische asielzoeker of het plezier van een spelend kind. Dienstbaarheid is een enorme kracht en verdient het respect wat alleen verkregen kan worden door het te verdienen en nooit door het af te dwingen.

Vandaag doe ik een beroep op u als leider en als mens.

Zullen we het in deze gekke gemeente gewoon eens anders doen?

Kortom gemeente, als u samen met ons wil gaan onderzoeken hoe we een toekomstvisie gaan combineren met een omgevingsvisie vinden wij het prettig om eerst gezamenlijk tot een gedragen visie te komen. Nu participeren we altijd vanaf de "Hoe?" vraag en nooit vanuit de grondslag onder een plan. Hierin zit altijd de frictie en hierin verpulveren participatie uren voor een vereniging als MMN.

Veranker de visie in alles wat u doet. Toets ieder plan aan uw visie en...handel daar ook naar! Hiermee ontstaat een fundament om het veelvuldig op een respectvolle manier met elkaar oneens te zijn. Daar is namelijk niets mis mee, sterker we worden er allemaal beter van.

Richard Zweekhorst
voorzitter Maarn Maarsbergen Natuurlijk